

нѣща ще почнѣтъ да крадѣтъ, до като най-послѣ станѣтъ крадци. Има други дѣца нѣкъ, които, като узнаѣтъ кѣдѣ турѣтъ родителитѣ имъ нѣкой нѣща, напр захаръ, сладко, плодове или други нѣща за ѣденіе, взиматѣ си отъ тѣхъ скрипомъ.

При все, че тѣзи нѣща сѣ на тѣхнитѣ родители, и тѣ можи би сѣ ги купили за дѣцата си, но скришното взиманіе е пакъ една кражба. Добри и обични ще бѣдѣтъ само ония дѣца, които като имъ се доѣде нѣщо, помолватъ родителитѣ си да имъ дадѣтъ, а не ония, които скритомъ си пооткрадватъ.

Родителитѣ до толкова много обичатъ своитѣ чада, щото тѣ нищо не изѣждатъ скритомъ отъ тѣхъ.

Най-добри дѣца сѣ ония, които нищо не взиматъ скритомъ, било даже и една игла!

— Вие ей сега ще видите, колко страшно нѣщо се бѣ случило минжлото лѣто съ едно малко момиченце, което бѣше взело . . . но азъ нѣма да ви кажѣ какво, четѣте:

Цвѣтанка бѣше седемъ годишно момиченце. Тя много обичаше цвѣтята. Кѣщата имъ бѣше най-накрая на градътъ, и близо до неѣ, прѣзъ една полянка, започвахъ лозята, които бѣхъ заградени съ плетъ на около. Единъ день Цвѣтанка отиде да се расходи по полето и да си набере цвѣтя. Като си набра цвѣтя, тя седнѣ до плета на лозята и почнѣ да реди цвѣтенцата, за да си направи китка. Този день слънцето силно грѣеше, за това бѣше много топло. Цвѣтанка бѣ жадна за вода, но нѣмало на близо. Като си изви главата, тя съгледа, че на самия плетъ лежехъ клоновеѣ на една черепа. втру-